

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedijer v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznikov, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 98.

V Ljubljani, v ponedeljek 2. maja 1898.

Letnik XXVI.

Državni zbor.

Dunaj, 1. maja.

Prihodnji teden bodo še štiri seje, na dnevnem redu je jezikovna debata. Poleg predlagateljev je vpisanih nad 60 govornikov. Že danes je skoraj gotovo, da debata v teh sejah ne bode končana in tudi ne izvoljen jezikovni odsek, ako se ne izbriše večina govornikov. Ko bi pa se le zgodilo, da se debata konča do petka, potem je mogoče, da državni zbor ne bode preložen, temveč se seje po delegacijah zopet nadaljujejo do konca junija. To tudi vlada želi, ker treba je rešiti cesarske naredbe in dovoliti budgetni provizorij do konca leta. Grof Thun ni prijatelj paragrafa 14, s katerim si je pomagal baron Gautsch.

To so torej načrti; ali pa se uresničijo, je več ko dvomljivo. Naša zveza je sklenila delati na to, da se državni zbor ne preloži, temveč izvoli jezikovni odsek, ki naj poskusi Sisičovo delo. Poljski klub je to željo včeraj vzel na znanje, in tudi Čehi se naravnost ne bodo upirali. Toda razun Slovencev in Rusinov se nihče ne navdušuje za odsek. Poljaki, Čehi in Hrvatje odrekajo drž. zboru kompetenco v tem vprašanju in bodo njihovi govorniki označili v debati to svoje stališče, vendar pa volili odsek, to je le na videz udeležili se poskusov. Na drugi strani pa zahtevajo skoraj vse nemške stranke nemški državni jezik in razveljavljenje jezikovnih naredb v določenem času. Iz tega je razvidno, da se bode vsa debata zgubila v pesku, ker odsek tudi nima nobene podlage, nobenega substrata za pozitivno delo. Zato se namerava, a ko se sploh prične, sklicati k posvetovanju iz vseh mešanih dežel zaupne može nasprotnih si strank, da takoj raztolmačijo svoje želje in zahteve, na podlagi katerih bi se sestavil načrt nadaljnim razpravam. Zato so tudi posebno Čehi proti temu, da bi bil odsek permanenten, ker noben poslanec ne bi bil sam odgovoren za svoje besede in glasovanja. Straši jih politična usoda Staročehov, katerih punktacije so Mladočehi raztrgali. Skratka: upanja je jako malo. Za Čehi in Nemci stoje radikaleci, ki vsakega obesijo na vislice »in efigie«, ako izda »narodno čast«. Na Češkem je na obeh straneh prebivalstvo tako razburjeno in razpaljeno, da se je bati resnih nemirov, ko bi poslanci odnehali od svojih zahtev. Nemci nemški državni jezik, Čehi svoje državno pravo! Kdo reši to nasprotje?

Toda ni je vlade v Avstriji, ki bi se upala sedaj podpirati težnje nemških nacionalcev. Tudi ga ni in ga ne bode državnega zbora, ki bi pri-trdil nemškemu centralizmu. In vendar zopet to gaslo, nov bojni klic v trenutku najstrastnejših narodnih bojov! Quem Deus perdere vult, demantat. Nemci se v teku dolgih desetletij še niso spametovali, da nemški narodi v Avstriji nočejo biti helotje nemškemu naganjačem.

Pogodbeni predlogi.

(Dalje.)

Kakor sem že navedel, se dosedanji vladni predlog za uravnavo pogodb za dobo prihodnjih deset let naslanja na sedanja načela. Vendar se

nahajajo nekatere premembe, katere hočemo navesti in si jih ogledati.

Izvzeti sta v sedanji pogodbi pristanišči Trst in Reka, to pa, ker se je ondi razveljavil tema mestoma dovoljeni privilegij prostega pristanišča.

Pomenljiva je določba, da se obe vladi, avstrijska in ogerska, zavežeta pravodobno vse potrebno ukreniti, da se carinska pogodba z inozemstvom, osobito z Nemčijo, Italijo in Švico, katera poteče s koncem leta 1903, vsaj do 1. 1902 dogotovi, da se sedanje velike krivice te pogodbe omilijo, oziroma odpravijo.

Po trgovinskih pogodbah z Nemčijo, Italijo, Švico, Belgijo, Srbijo in Rusijo je velik del našega tarifa carine na pogodbeno dobo vezan. Prav zaradi tega, ker so sedanje pogodbe bile sklenjene za deset let, ni ta čas vzlic silni škodi nekaterih pogodb nič mogoče popraviti, dokler ne preteče določena in dogovorjena pogodbeni doba. Potrebno pa je vsekako in nujno umestno, da tudi mi v naši državi pravočasno na podlagi dejanskih skušenj sedaj veljavnih trgovinskih pogodb vse potrebne študije pa temeljito vršimo, da zberemo vse v to potrebno statistično-trgovinsko gradivo, da more naša državna vlada po preteku sedanje pogodbene dobe s ptujimi državami skleniti drugače, našim interesom boljše ugačajoče trgovinske pogodbe; navajam le dogovor z Italijo, kateri smo dovolili uvoz njenega laškega vina proti znižani carini, ki sedaj znaša za hektoliter le 3 gld. 20 kr., ko je popred znašala 20 gld. v zlatu.

Ako pa ne bi bilo mogoče doseči naši produkciji primernejših, ugodnejših pogodb, potem bodi skrb državni vladi, da tudi brez trgovinskih pogodb oskrbi našemu eksportu omogočenost proti carini, kakoršna bo pri tedanjih produkcijskih razmerah najboljše varovala našo produkcijo. V to pa treba nabirati gradiva ne le doma, kjer se more soditi o potrebi naše produkcije, da more izhajati in vztrajati v tekmovanju na svetovnem trgu, ampak tudi v tujini, osobito ondi, kjer doslej kupujejo naše avstrijsko blago in se je nadejati, da bodo tudi z naprej morali segati po našem blagu.

Dejanski jeli so se že pojavljati koraki v to svrhu in na Dunaju snuje se posebni osrednji odbor, ki si je stavil nalog, nabirati doma gradivo, pa tudi pošiljati večje strokovnjake v ptuje pokrajine, v katere gre največ našega blaga, da proučijo ondi vse razmere, tako da bo mogoče jasno določiti zahteve, pod katerimi more naša država še za prihodnje sklepati trgovinske pogodbe.

Pa tudi kmetijsko ministerstvo je na delu, in hoče obširen svet, obstoječ iz zastopnikov kmetovalcev iz vseh dežel, osnovati, ki bo služil ministerstvu v podporo pri raziskavanju vseh trgovinskih odnošajev in gospodarskih potreb naše kmetijske in gojzarske produkcije.

Pač skrajni čas je, da se naša državna vlada loti vztrajnega dela, da ne le zboljša trgovinske pogodbe s ptujimi državami, ampak da sploh najde oziroma odpre naši produkciji nov izvoz, ker, bodi potoženo, sedaj se je v tem oziru zelo zanemarljalo delo, kakor nam to spričuje najboljše to, da je naš eksport v minulem letu 1897. padel za

30 milijonov gold. vrednosti, nasprotno pa je Nemčija vedela najti svojim produktom toliko novih tržišč, da je v l. 1897. nje izvoz pomnožil se za ogromno svoto 500 milijonov mark!

Skrajni čas je, da misli naša državna vlada resno najti novih pokrajin za izvoz naše produkcije, kajti bati se je sicer, da bodo celo sedajne tovarne morale omejiti delokrog.

Po tolikih naporih posrečilo se je naši vladi, da je dosegla od ogerske vlade privoljenje v to, da z leta 1899. preneha takozvani mlinski obrtni obrat, ki je toliko škodoval naši mlinarski obrti, ki je provzročil, da je na stotine malih mlinov moralo ostaviti delo. Preplavljala je ogerska moka celo Avstrijo, in sicer vsled nižje cene, za kateršno naši mlinarji, ki morajo pšenico kupovati z Ogerske, ne morejo dajati je. To pa prihaja iz sledečih razlogov. Dosedaj veljavna naredba gledé mlinske obratne obrti omogočuje ogerskim velikim mlinom, da morejo carine prosto uvažati cenejo pšenico iz Srbije in Rumunije, ker dotični zakon za mlinski obrtni obrt dovoljuje, da se mlinarjem odračuna carina, oziroma oprosti, ako dokažejo, da so iz dotične pšenice, upeljane iz n. pr. Srbije, zopet izvozili čez mejo v ptujo deželo 80 % moke. V koliko so od te naredbe okoriščevali se ogerski veliki mlini, nam kažejo pač najjasnejše sledeči statistični podatki.

Leta 1888 vpeljalo se je pšenice iz balkanskih pokrajin 266.548 kvintalov, leta 1893 že 1.870.356 kvintalov. Kar pa je najzanimiveje, je to, da od teh 1.870.356 kvintalov pšenice je šlo iz Ogerske namesto 80 odstotkov, kar dotična naredba predpisuje, torej 1.496.284 kvintalov le 952.000 kvintalov! Ne le, da nam dela ogersko žito hudo konkurenco v naših deželah in je vsled tega naše žito bilo dokaj nižje v ceni, je ta krivična naredba še pripomogla, da je izvenogerska pšenica, podelana v moko, brez carine preplavljala naša tržišča.

S to pšenico, kupljeno po nizki ceni od ogerskih parnih mlinov iz balkanskih dežel, ter vpeljano brez carine, je bilo mogoče, ogersko moko, osobito nižje vrste, po tako nizki ceni prodajati po naših deželah.

Toda kar ni ta krivična le veliki mlinarski obrti služila — vsaj mali mlinar ne more v tem tekmovati in izkoriščati to naredbo — olajšava mlinske obrti kvari provzročila naši avstrijski mlinarski obrti, ter posredno tudi našemu kmetijstvu, je ogerska vlada še pomnožila z odredbami glede voznihtarifov, ki so še omogočili, velikim parnim mlinom svojo ogersko moko uvažati v naše pokrajine ter oddajati po taki ceni, da ni bilo mogoče osobito mali mlinarski obrti vztrajati v tem tekmovanju.

Doslej veleval je člen VIII. trgovinske pogodbe z Ogersko, da se imajo obestranskih držav železnice oskrbovati in voditi po enakih gospodarskih načelih, ter celo, da se imajo na novo zgrajene železnice, v kolikor je to potrebno v medsebojni promet, po enakomernih zgradbenih in upravnih normah uravnati. In kako se je ta dogovor sklenjen in sankcioniran spoštoval in izvrševal od ogerske vlade? Cele pole bi se dale

napisati o prelomljenju prav tega člena in kako je ogerska vlada prav pri upravi državnih železnic vrejevala tarife v korist ogerskemu izvozu.

Tarifi po železnicah pa so prva podlaga sleherni trgovinski politiki in zamorejo sleherni trgovinsko konvencijo povsem ugonobiti.

Pa tudi na privatne železnice vedela je ogerska vlada uporabiti ves svoj vpliv, kakor nam najjasneje kaže faktum, da je južna železnica služila povsem ogerskim interesom in imela za veliki ogerski eksport neverjetno nizke vozne tarife, po katerih je stala vožnja ogerske moke v Trst le malo goldinarjev več, kakor iz Kranjske!

Najhujše pa je, da veljajo takozvane tajne refakcije, po katerih se velikim eksporterjem koncem leta, ako izkažejo, da so določeno število vagonov v letu (par sto) blaga izročili transportu, povrne velik odstotek vplačane voznine nazaj. Refakcije so sploh največja krivica, ker onemogočujejo malim producentom tekmovanje, ki ne morejo toliko blaga izvažati in s tem ne morejo biti deležni nižjih voznih cen. Skrajni čas bi bil, da se sploh povsod odpravijo v nebo kričeče krivične refakcije, ki polnijo žepe le velikim in onemogočujejo malim prihajati na trg. In vendar mora celokupno ljudstvo prenašati državna bremena, iz katerih se pogostoma deli tudi privatnim železnicam državne podpore.

Sedaj je člen VIII. deloma predružen in veli, da se imajo glavne železniške proge v obeh državnih polovicah, v kolikor to zahtevajo splošni in državni vojaški interesi, graditi in opravljati po dogovoru obeh vlad. Osebito morajo se vsi vojni tarifi dogovoriti od obeh vlad, in sedaj veljavni nastavek tarifov za tovarni obrat se more le od obeh vlad premeniti in eventualno na novo urediti.

Po členu IX. zavezane ste obe vladi skrbeti za to, da se sme za blago, ki se ima eksportirati skozi državo čez mejo v inozemstvo, mejsebojno dovoliti isto tarifno mero, kakoršna ima dotična državna polovica za svoje blago.

Na prvi hip bi bila ta določba kaj dopadljiva in kedor ne razmotriva globeje vse razmere, bi celo našel svoje zadovoljstvo. Toda ne smemo se dati motiti. Ta določba bo v ogromni večini le v korist Ogerski, ki je poljedelska in torej mora svoje surovine — pridelke izvažati skozi Avstrijo po naših državnih železnicah, torej v inozemstvo n. pr. v Švico svoje žito, v Italijo in v Nemčijo moko in živino. Nasprotno pa izvažajo Avstrija v Oggersko in skozi to na vzhod le bolj rafinirano blago, v prvi vrsti tkanine, stroje itd.

Jasno je, da bode določba, da morate oboestranski vladi dopuščati blagu, ki se eksportira v inozemstvo, enak tarif, kakor je veljaven v državnih polovicah, v kateri se je produciralo dotično blago, za našo polovico zelo kvarljiva.

Na dalje se je dogovorilo, da so tajne refakcije strogo prepovedane, kakor doslej. Lepe besede, pa vprašati se sme, ali se bo pa sedaj strožje in vestneje pazilo na to določitev in dogovor? In zakaj so le tajne refakcije prepovedane, zakaj se sploh v varstvo male produkcije ne prepove krivično gospodarstvo z refakcijami?

Sploh pa je Oggerska vlada v tem vedela zopet izkoristiti za se določitev vgodnih tarifov, kakor to spričuje najbolj zadnji odstavek tega člena, ki obeča tudi za transit-blago iz Oggerske v Severno Nemčijo še večje tarifne olajšave, katere bo smela Oggerska zahtevati, ako bi avstrijska vlada take olajšave dovoljevala n. pr. Ruski za njen žitni izvoz v Nemčijo potom avstrij. državnih železnic.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. maja.

Jezikovni odsek, ki se bo pečal z raznimi nujnimi predlogi gledé preuredbe jezikovnega vprašanja ter sestavil načrt za splošni jezikovni zakon, se izvoli po izjavi nekega poljskega lista že prihodnji četrtek ali petek in se nato takoj konstituirajo. S to izjavo se toraj pobija trditev nekega lista, da se izvoli odsek šele meseca junija po sklepu delegacijskega zasedanja. To, kar pišejo razni poljski listi, je sicer želja raznih desničarskih klubov in Thunove vlade, toda dosedaj se pa še ne vé, ali bo tudi mogoče uresničiti to željo. Levičarji se kažejo sicer voljne, pričeti akcijo v rešitev dolgotrajnega narodnostnega vprašanja,

toda kdo vé, ako jim v zadnjem trenutku ne šine v glavo kaka drugačna misel. — Nadalje piše isti list o nameravani akciji nastopno: Ne dá se tajiti, da je preuredba jezikovnega vprašanja spojena z mnogimi nevarnostmi in da bo revizija narodne posesti vzbudila opravičeno, pa tudi neopravičeno nasprotstvo. Ni toraj čuda, da tudi Poljaki z nekim strahom zró v bližnjo bodočnost. Poljakom se gré sedaj v prvi vrsti zato, da se to vprašanje lokalizuje, omeji na one dežele in narodnosti, ki najbolj hrepené po rešitvi, in da se zagotovi kompetenca deželnih zborov. Poljski klub bo nasprotoval vsaki centralistični nakani, ker hoče galiskemu deželnemu zboru ohraniti to, kar mu pristoja. Klub je prepričan, da se dá jezikovno vprašanje potom naredb in deželnih zakonov tako urediti, kakor je urejeno v Galiciji. S tem je dokazano, da klub ne bo hotel solidarno postopati, posebno ne z jugoslovanskimi poslanci.

Avstrijska kvotna deputacija se je v petek posvetovala o nunciju ogerske kvotne deputacije. Razprava pri seji je bila zelo živahna. Seja je trajala nad dve uri. Poročevalec dr. Beer je navel daljšo vrsto raznih podatkov, ki jih je navel finančni minister v svojem obširnem pismenem poročilu. Češki klub je zastopal poslanec dr. Fort ter izrazil njegovo načelo v kvotnem vprašanju z nastopnimi besedami: Jednake pravice, jednake dolžnosti t. j. politična pariteta naj se vjema popolnoma z ono finančnih bremen. Njemu se je pridružilo več zastopnikov drugih strank ter sklenilo se je, da se ne vsprejme predlog ogerske kvotne deputacije, marveč se jo le povabi, da prične ustno pogajanje v tem oziru. Razprave so se vdeleževali poleg imenovanih finančni minister dr. Kaizl, Abrahamovicz, dr. Menger in grof Zedtwitz. Mažari s takim poročilom seveda ne bodo posebno zadovoljni.

Govor princa Liechtensteina daje povod desnici in levici za raznovrstna razmotrivanja. Ne samo desnica, ki je dosedaj malo več pričakovala od princa Liechtensteina ozir pravičnosti napram vsem narodnostim v Avstriji, se hujuje nad njim, ki spreminja svoje nazore prav po izreku: *Tempora mutantur et nos mutamur...*, marveč tudi levičarji se norčujejo iz njegovega kameleonskega značaja. Njih glasila zabeležujejo z največjo natančnostjo vse parl. dogodke, ki kažejo, da je princ Liechtenstein takrat zastopal ravno nasprotno nazore in glasoval za resolucije proti nemškemu kot državnemu jeziku. Kaj pač poreče mož napram takim, povsem opravičenim očitanjem? Sramovati bi se moral, da je krenil zadnji čas s pota pravičnosti napram vsem narodom.

Volilna borba v Franciji. Še teden dni in kandidatje raznih strank francoskega parlamenta bodo želi, kar so sejali ob času volilne borbe. Agitacija je na vseh straneh zelo intenzivna. Strastno se giblje socijalistična, židovsko-framasonska klika, ki hoče priti do slave in veljave na vsi črti. Pa tudi katoličani francoski ne spe v sedanjem času resnega dela. Društva in razne posamne osebe store vse, karkoli jim je mogoče v sedanjih razmerah. Omeniti nam je pri tej priliki pisma nadškofa v Aixu, ki polaga volilcem-katoličanom nastopne besede na srce: Vsa oblast pride od Boga. Zakoni, ki jih sklenejo ljudski zastopniki proti božjemu pravu, so neveljavni in ničevni. Takih zakonov ne smemo spoštovati in jim tudi ne biti pokorni. Bolje je, da smo pokorni Bogu, kakor pa človeku. Mi hočemo, da zastopniki služijo Bogu. To je naš program. — Denuncijatorično vprašujejo framasonska glasila, kaj neki poreče k temu ministerski predsednik Meline. To vprašanje je pač popolno odveč. Ako je zvest sin katoliške cerkve, pritrdil bo vsem navedenim besedam, ako pa je framason, je in ostane nasproten katoličanom tudi sedaj.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 2. maja.

(Imenovanje.) Gospod finančni svetnik Karol Lubec pri c. kr. deželnem finančnem ravnateljstvu v Gradcu je imenovan fin. nadsvetnikom extra statum.

(Slovesnost 1. majnika.) Dan 1. majnika t. l. sme kršč. soc. organizacija v Ljubljani zapisati v svojo kroniko z zlatimi črkami. Slovesnost, katero je priredila »Zveza« z izletom na Šmarno goro in prireditvijo ljudske veselice v prijaznem Št.

Vidu, se je nepričakovano dobro obnesla. Z jutranjim vlakom in peš priromala je proti Šmarni gori iz Ljubljane velikanska množica ljudstva. Tudi iz drugih krajev so se pomikale vrste ljudi na goro. Prostorna cerkev je bila natlačeno polna. Veleč. g. Luka Smolnikar opravil je na gori slovesno službo božjo s prekrasnim govorom, v katerem je kazal, kako praznujejo prvi majnik kršč. socijanci in kako socijalni demokratje. Tu z Bogom v cerkvi, tam brez Boga po gostilnah. Pri maši je pelo sl. slov. katol. delavsko pevsko društvo »Zvon« pod vodstvom g. pevovodje Kotarja. Po opravljeni službi božji podali smo se izletniki v Št. Vid, kjer je bil skupni obed, shod in ljudska veselica. Po litanijah ob 3. uri pričel se je ljudski shod, pri katerem je bil izvoljen predsednikom g. Erker, ondodni kaplan. O gospodarski organizaciji je govoril Gostinčar ter pozivljaj navzoče, da delajo v to, da se v Slovencih zasnuje res krepka gospodarska organizacija. Vsprejela se je resolucija za obrtna sodišča. Pri drugi točki predlaga in utemeljuje Gostinčar resolucijo za slovensko vseučilišče v Ljubljani. Resolucija je bila vsprejeta z gromovitimi živijo-klici. (Resolucije prinese »Slovenec« prihodnjič.) Ker se na poziv Jakopiča ne oglasi nihče več k besedi, zaključil z živijo in slava klici cesarju in papežu ogromno obiskani shod. Po shodu se je pričela ljudska veselica z nastopom zvezinih tamburašev pod vodstvom g. Železnikarja. Za temi so nastopili šentvidski pevci in pevke pod vodstvom izbornega pevovodje nadučitelja g. Žirovnika s pesmijo: Ilirija oživljena. Občinstvo je bilo vsled točnosti in lepih glasov izbornih pevcev v resnici presenečeno. Burno ploskanje je bilo dokaz temu. Za tem je nastopilo sl. pevsko društvo »Zvon« pod vodstvom g. Kotarja, ki je krasno pelo pesem »Zvonu« in je moralo ponavljati. Tako se se vrstili pevci in tamburaši, dokler ne nastopi g. Hribar, kaplan v Smledniku in slavni pesnik slovenski. V krasnem govoru nam je naslikal nazore današnje družbe. Vse bi rado zapovedovalo, nihče slušal. Ponujajo nam učenjaki raznih zdravil, ki vsa skupaj nič ne koristijo, imamo pa domača zdravila, katera so pokazala, da pomagajo, in so že čestokrat ozdravila človeštvo. Ta zdravila so — načela naše katoliške vere, ki nas uči lačne nasititi, žejne napojiti, toda ne le z vodo marveč tudi z vinom, nage obleči in sploh ubogim pomagati. Iskati Boga še le pozneje je nevarno. S krepkim pozivom do navzočih, da darujejo kaj za društveno zastavo, je končal znamenit govor, s katerim je navdušil vse navzoče. Po govoru so se vrstili zopet pevci in tamburaši. Tako so nam potekle le prekmalo krasne urice, v katerih smo doživeli toliko lepega duševnega užitka. Ljudstva se je nabralo ogromno, tako da je bil lepo okrašen veliki vrt in dvorišče gosp. Cirmana popolnoma natlačen občinstva. V lepi nadi za boljšo prihodnost delavskih stanov zapustili smo pozno zvečer izletniki priazni Št. Vid in se napotili proti Ljubljani, kjer so nas srečavali priazni socijalni demokratje, vračajoči se s Koslerjevega vrta. Da pokažejo, kaj so se naučili čez dan, se niso mogli strpeti običajnih psokov na krščanske socijaliste. Mi menimo, da moremo preko takih surovin preiti na dnevni red in da nam pri tem »krvava godlja« ne pride v poštev. — Krščanski socijanci naprej za prava trpinov!

(Dnevni red) občinskega sveta rednej seji, katera bo v torek, dné 3. maja 1898, ob petih popoldne v mestni dvorani. I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Stavb. odseka poročila: 1. o parcelaciji sveta za juž. železnico med Martinovo cesto in bolnico za silo; 2. o prošnji hišnega posestnika in stavbenika Filipa Zupančiča za določitev nivela za novo hišo na Rimskeji cesti št. 16; 3. o prizivu Marije Czerne proti odloku mestnega magistrata gledé poprave njene hiše v Črevljarskih ulicah; 4. o parcelaciji Hudovernikovega sveta poleg plinarne; 5. o parcelaciji Fran Souvanovega sveta na Prulah; 6. o parcelaciji Josip Lenarčičevega sveta ob Dunajskeji in Kolodvorskeji cesti; 7. o prizivu »Kranjske stavbene družbe« proti parcelaciji sveta nasproti noveji topničarskeji vojašnici; 8. o prizivu Marije Černetove proti odloku mestnega magistrata glede poprave njene hiše na Ribjem trgu; 9. o prošnji Lukmanovih dedičev na Poljanskeji cesti radi odstopa jednega dela svetá in fačadiranja hiše; 10. o prošnji za

stavbne črte za nove hiše Frana Požlepa in Terzije Medičeve ob Dunajske cesti; 11. o prizivu Marije pl. Pongračeve gledé naprave kanala pri njeni novi zgradbi v Gospodskih ulicah. IV. Policijskega odseka poročilo o uredbi prodaje premoga po ulicah. V. Regulačnega odseka poročilo o ponudbi I. C. Hamana gledé nakupa onega sveta, ki se od Peter Strelove hiše v Špitalskih ulicah ne bode potreboval v regulačne namene. VI. Disciplinarne komisije poročili o disciplinarnih zadevah: a) Ferdinand Müllerjeve; b) Anton Ivančevej.

(Gasilci ljubljanski) so včeraj slavili svojega zavetnika. V ta namen je bila v cerkvi sv. Florijana sv. maša, katero je opravil knezoškof. svetnik profesor G n j e z d a.

(Številke za kolesarje.) Dne 1. majnika stopi v veljavo novi cestno-policijski red za ljubljansko mesto. Ta red določuje med drugim tudi, da morajo imeti kolesarji na sprednjem delu kolesa nameščeno tablico s številko. Magistrat je naročil 600 števil, katere od včeraj naprej odaja kolesarjem po 1 gld. Vsak kolesar v mestu mora imeti tablico s številko.

(Umrli) je dne 30. aprila v Borovnici gospod Anton Majaron, slišatelj prava na dunajskem vseučilišču v 22. letu svoje dobe. Pogreb je bil danes popoldne ob 5. uri. Naj v miru počiva!

(Nove šmarnice.) Pripravlja se slovenski prevod H. Lasserre-jevih šmarnic: «Nouveau mois de Marie d. N. D. d. Lourdes.» Te šmarnice bodo nadaljevanje šmarnic Lurske Matere Božje, katere je pred leti iz francoščine prevedel in izdal preč. g. Fr. Marešič. Če mogoče, bodo izšle do majnika prihodnjega leta.

(Iz Janč.) Dne 29. aprila imeli smo tu prvi roj. Da bi vrh Janskega hriba čebele tako zgodaj rojile, ko se črešnje cveteti niso začele, kaj takega ne pomnijo tu najstarejši ljudje. Ako bode za čebele skozi leto tako ugodno vreme, kakor je že sedaj, nosil bode v jeseni marsikateri čebelar po strani klobuk. Bog daj!

(Iz Tunje pri Kamniku) Prvi čebelni roj je zletel pri nas dne 29. aprila. Bil je nenavadno velik.

(Požarno društvo.) V Tunjicah pri Kamniku ima v nedeljo 15. t. m. pop. po večernicah novo ustanovljeno požarno društvo prvi občni zbor in slovesno otvoritev. S tem dnem začne društvo delovati.

(Ali smotka ali smodka?) Besedo »smotko« smo si izposodili od naših bratov Hrvatov. Podlaga ji je smotati (slovensko: zmotati), ne pa: smuditi (slovensko: smoditi). To priča, da so dali Hrvatje smotki ime po tem, kako se dela (smota), ne pa po tem, kako se pali ali smodi. Kedo jim pa more dokazati, da so napravili napačno ime za cigaro? Kedor more to dokazati, naj dokaže, in naj pošlje svojo razlago v Zagreb; naši bratje neso taki nevedneži, da ne bi mogli razumeti dokazov: vrgli bodo v kot smotko, da bodo mogli prižigati smodko. Po vsej pravici pišejo Hrvatje »smotka«. — Dopisnik »Slovenčev« pravi, da bi Slovenci morali pisati zmotka, ne smotka. — V tem je nekaj resnice, pa le nekaj. Res govorimo: zmotati, ne: smotati; res je pa tudi, da imamo še staroslovenski »s« ondi, kjer bi moral biti po današnji govornici z. Tako imamo glagol: zviti, in samostalni: svitek; tu ima glagol z, samostalni pa s. Kar velja o navedenem primeru, velja lahko tudi v preporni besedi. Ergo, glagol: zmotati, samostalni: smotka. Čehi pravijo cigari tudi smotek, ne: smutek. Fr. Marešič.

(Utenil je) včeraj dopoldne ob polu 10 uri na barju v cestnem jarku Jože Krogec, posestnik iz Črne Vasi, star 70 let; prenesli so ga v mrtvašnico k sv. Krištofu.

(Splašili so se konji) danes zjutraj na gl. trgu pred mestno hišo. Zbali so se baje omnibus-voza. Par žensk je bilo poškodovanih. Voz je zadel tudi v okna prodajalnice Grobelnik ter jih razbil.

(Domači umetnosti čast!) Iz Kamnika: Pretekli teden razstavil je g. Fr. Tončič, kipar v Kamniku, v izložbi trgovca g. Žargija novo izdelani kip »Naše ljube gospe presvetega Srca« za Planino na Vipavskem. In ta teden so ga tam z vso slovesnostjo vpeljali v cerkev. O podobi se mora reči, da delo hvali mojstra. Obraz Marijin je v istini krasen; obleka skrbno izdelana, okusno gubana; barve dobro izbrane, primerne, mile, kip pa ni le vnanje dobro formiran, marveč — kar

je posebno priporočljivo — g. Tončič vdahne svojim umotvorom tudi pravega duha, in tako tudi na tem odseva z Marijinega obraza pobožnost, ponižnost, sramežljivost. Mariji in Jezusčku je izdelal tukajšni pasar g. Petrlin lepi kroni. Tudi on je svoje delo dobro izvršil. — Ravno včeraj pa sem dobil po pošti ilustriran katalog neke kiperske tvrdke s Tirolskega. Reči se mora, da so nekateri izdelki prav srednje vrednosti. S takimi katalogi tuji preplavljajo našo zemljo ter objavljajo širnemu svetu dolgo vrsto naročenih zahval in priporočil. Mi Slovenci pa imamo že od nekdaj pa do danes to neumno pamet, da cenimo vse, kar nam pride iz tujine. To velja o drugih rečeh, to velja tudi o umetnosti. Večkrat se je o tem že tožilo, pa se še vedno greši. Imamo dosti nadarjenih mož na domači zemlji, pa jih preziramo; sezamo pa po tujih delih, naj so tudi slabši. Videli smo že čudne nestvore, ki so priromali daleč od severa, da je vožnja stala več, kakor če bi se dalo kakemu domačemu nekaj krajcarjev več. Čemu po tako pokažo tako daleč hoditi, ko se dobi doma boljša roba! — Večkrat tožimo, da smo Slovenci reven narod. Saj ni čudno, če mislimo, da moramo še te krajcarje, kar jih imamo, poslati na tuje. Če gospodar to, kar bi na svoji zemlji lahko pridelal, na trgu kupuje, je to slabo gospodarstvo, ki ga mora spraviti na nič. Prav tako moramo poznati neko narodno gospodarstvo, da kar domača zemlja potrebuje, če je le mogoče, domača zemlja rodi, domača dlan naredi. — Pravijo, da se z Nemškega ceneje dobi. Seveda nemški izdelovalci lahko ceneje delajo, ker imajo toliko naročil in podpor, torej delajo vse v množini, nekako »fabriksmässig«. Naj bi imeli naši domačini več podpore, bi tudi lažje napredovali, naročnikom ustregli in ceneje delali. Sicer je pa domače delo tudi več vredno kakor tuje, prav zato, ker je domače. Domači umetnosti čast! Talentov ima naša domovina dovolj; le podpore potrebujejo. To pa je naša narodna dolžnost. Mi g. Tončiča prav toplo priporočamo vsem, ki kaj v njegovo stroko spadajočega potrebujejo. Pri vsej svoji spretnosti je sedaj skoro brez naročil. Sploh jih ima iz Kranjskega le malo; da bi jih ne dobival iz Primorja, ne bi imel kaj početi. Ne podpirajmo torej tujcev na škodo domačinov! Tudi v umetnosti veljaj: Svoji k svojim! Domači umetnosti čast!

(Nagla smrt.) Postojna, 30. aprila. V petek popoldne je prinesla v župnišče tukajšnja babica Jožefa Vadal novorojenčka vpisat v krstno knjigo. Nato gre z njim v cerkev, in stopi pred Marijin altar, katerega so pripravljali za »Šmarnice«. — Tam se naenkrat zgrudi na tla kakor mrtva. Navzoči hitro priskočijo, ji vzamejo otroka iz naročja, katerega je še vedno krčevito držala, in jo neso v njeno stanovanje blizu cerkve. Ženske jo začno hitro drgniti, pa bilo je zastoj — smrt je nastopila najbrže v trenutku. Hitro poklicani g. zdravnik ni mogel drugega storiti, kot konstatirati smrt. Bila je stara šele 45 let in mati več otrok. Bila je od svoje službe zelo utrujena, vendar na njej ni bilo opaziti poprej nobene spremembe.

(Iz Banjaloke.) Kranjsko, 30. aprila. 29. aprila obesil se je poštar Martin Butina, vzrok je bil, ker je pošto zgubil.

Društva.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je izredno požrtvovalni rodoljub gosp. veletržec Ivan Perdan do sedaj daroval 1000 gld. povodom svoje kupčije z vžigalicami »družbe sv. Cirila in Metoda«. Bode naj torej vsem slovenskim krogom priporočen tudi za v prihodnje.

(»Družbe sv. Cirila in Metoda kava«) je pred 14 dnevi izšla. Zaloga na drobno in debelo je pri Iv. Jebačin-u, trgovcu v Ljubljani. — Slovenke! Zahtevajte v vseh prodajalnicah le to izborno domačo kavo.

Telefonična in brzojavna poročila.

Kamnik, 2. maja. Občinski odbor je sklenil v spomin petdesetletnice vladanja Njegovega Veličanstva napraviti mestno hranilnico.

Dunaj, 2. maja. Državni zbor najbrže zboruje do petka, mej tem ima še štiri seje, vendar razprava o jezikovnem vprašanju še ne bo dovršena. Zato se tudi jezikovni odsek v tem času ne bo volil.

Dunaj, 2. maja. Iz parlamentarnih krogov poroča »Neues Wiener Tagblatt«, da bo državni zbor nadaljeval svoje seje tudi mej zasedanjem delegacij. — »Fremdenblatt« poroča: Razprave o jezikovnem vprašanju so se tako raztegnile, da je vsekakor misliti na to, da bo državni zbor nadaljeval svoje seje po končanih delegacijskih sejah.

Gradeo, 2. maja. Pri nedeljskih majevih slavnostih so vprizorili soc. demokratje velike demonstracije pred deželno hišo. Le taktičnemu postopanju policije se je zahvaliti, da ni prišlo do prelivanja krvi.

Vojska mej Španijo in Ameriko.

Deset dnij je že preteklo, kar je napovedana vojska mej tema dvema državama. Mnogo vojska se je v enaki dobi končala, tako n. pr. vojski leta 1849 in 1866, katera poslednja je bila končana že sedmi dan. Vojska radi Kube, ta eksotična vojska par excellence, je pa še ravno tako nedoločna, kakor je bila ob svoji napovedbi. Čudom se moramo čuditi, ko se šele deseti dan brzojavno sporoča v svet, da je odšel šele prvi del ameriške armade na bojišče in sicer iz kraja, od katerega je cela dva dneva vožnje po železnici. Tako polzevo se pač še nobena država ni pripravljala na boj in tako nepripravljen še tudi ni nihče napovedal vojske.

Še bolj »eksotična« pa je akcija ameriškega brodovja pred Havano. Celih deset dnij nima pokazati prav nobenega uspeha razun ubitega osla v utrdbi pri Matanzas. Nasprotno sta pa že poškodovani dve ameriški ladiji in ako gre tako dalje, je vseh 12 ladij nesposobnih za delo.

Tem bolj so pa v skrbeh Amerikanci za svoje obrežje, ker menijo, da se ne bodo mogli uspešno braniti eventualnemu napadu od španske strani. Vkljub temu skušajo spraviti kar največ topov na najvažnejša obrežna mesta. Sploh se vidi, da se dosedaj oba dela za Kubo ne zmenita posebno veliko, marveč obračata svojo največjo pozornost na Filipine, kjer je morda v soboto ponoči ali pa včeraj zjutraj že počil prvi strel, ako je ameriško brodovje dospelo pravočasno do Manile.

Razni politiki se pečajo sedaj z vprašanjem, kje se nahaja večji del španskega brodovja. — Španska mornarica šteje 17 oklopnih, 20 križark in veliko število torpedovk ter večjih čolnov. Na Kubi je le nekaj manjših ladij, pri Filipinih šest do osem križark in nekaj lesenih ladij, pri kapverdskih otokih pa so bile le štiri oklopnice in sedem torpedovk. Po pravici se toraj Amerikanci boje za svoja večja pristanišča na severu.

* * *

O ameriškem brodovju priobčuje nek danski publicist zelo laskavo poročilo, ki se povsem ne strinja s pojasnili v nemških listih. To poročilo slove:

Po znani vojski mej severno in južno Ameriko so se Amerikanci kaj malo brigali za mornarico in še le leta 1883 so se resno oprijeli stvari in zgradili štiri križarke, namreč »Atlanta«, »Boston«, »Chicago« in »Delphin«. Te vojne ladije so tvorile pričetek razvoju ameriške mornarice v zadnjem desetletju. Sedaj se nahaja ameriška mornarica na isti stopinji, kakor nemška in zaostaja le za angleško, francosko in rusko. Štiri najnovejše ladije »Kentucky«, »Alabama«, »Illinois« in »Wisconsin« so stale 60 milijonov mark. Ladija »Maine«, ki se je razbila povodom znane eksplozije, je stala 10 milijonov mark. Sedaj največja vojna ladija »Indiana« je bila zgrajena leta 1891 in nosi top, katerega jeden strel stane 3000 mark. Na tej ladiji je samo dobro izvežbano osebje.

Madrid, 2. maja. V soboto čez noč se je posrečilo amerškemu brodovju priti v zaliv pri Manili, kjer je bila drugo jutro huda bitka. Do sedaj so znana o tem samo španska poročila.

Madrid, 2. maja. V nedeljo zjutraj je zadelo v zalivu pri Manili ameriško brodovje na španske vojne ladije, ki so pod varstvom baterij pričele bitko, ki je trajala od ranega jutra do devetih dopoldne. Amerikanci so imeli več ladij na razpolago, Španci pa boljše. Na obeh straneh so izgube velike. Ladija Don Juan je eksplodirala.

Madrid, 2. maja. Ameriško brodovje se je včeraj zjutraj prikazalo na zahodni strani otoka Luzon (Filipini) ter ob 5. uri priplulo v pristan Caviti, kjer je takoj začelo bombardovati španske ladije in utrdbo. Proti 9. uri se je brodovje moralo umakniti, ker so mu španjski topovi povzročili precej škode. Še večjo škodo imajo Španjci. Ladija „Don Iuan d' Austria“ je zelo poškodovana, „Cristina“ je pričela goreti, jedna ladija pa se je razpršila. Tudi so Španjci izgubili večje število mož. Mej ubitimi se nahaja poveljnik „Cristine“. — Druga bitka se je vršila skoro istodobno pred Mablo. Škoda na obeh straneh je precej znatna. Posebno sta poškodovani španjski ladiji „Mindanao“ in „Ulloa“.

Madrid, 2. maja. Mornariški urad v Manili poroča o zadnji bitki na Filipinih: Okolu polnoči je dospelo ameriško brodovje blizu tukajšnjega pristana ter se prikazalo ob jutranjem svitu pred pristanom Cavite. Španjski ladiji „Cristina“ in „Castilla“ sta popolnopogoreli, ostale so se pa morale hudo poškodovane umakniti v zaliv Baco. Nekaj teh ladij so morali Španjci potopiti, da niso prišle v last nasprotniku. Izguba Španjcev je velika, padel je mej drugimi tudi kapitan Cordero.

Madrid, 2. maja. Iz Havane se poroča, da so poskušale tri ameriške ladije včeraj bombardovati mesto Cienfuegos. Napravili niso nobene škode, ker so kroglice več milij daleč pred mestom padale v vodo. Iz trdnjave niso streljali.

St. Vincent, 1. maja. Včeraj so odplule v odprto morje tri španjske torpedovke in dve prevozni ladiji, ki so se prejšnji dan vrnile, ker so bile nekoliko poškodovane.

Chattanooga, 2. maja. Pehotni polk št. 25, 10. konjeniški polk in 1. polk regularne armade so v soboto odpotovali proti Tampu.

Keywest, 2. maja. Prebivalstvo tukajšnjega mesta je v velikih skrbih, ker meni, da bodo Španjci ta kraj najpreje napadli in ker ga v malo urah lahko razdrobite dve vojni ladiji.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 3062 m.

Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebe	Padavina v 24 urah
30. 9. zvečer	734.4	13.6	sl. sever	jasno	
1. 7. zjutraj	737.1	10.0	sl. jvzh.	megla	1.4
2. popol.	736.4	22.4	p. m. jvzh.	skoro jasno	
1. 9. zvečer	735.9	14.2	brezv.	oblačno	
2. 7. zjutraj	736.2	10.4	sl. jvzh.	poloblačno	0.0
2. popol.	734.4	24.3	sr. jug.	"	

Srednja temperatura sobote 15.1°, za 3.1° nad normalom.
Srednja temperatura nedelje 15.5°, za 3.4° nad normalom.

Vsega ozira vreden

ter domač izdelek je iz kranjskih planinskih rastlin
napravljeni liker 272 5

„Triglav“

J. Klauer-ja v Ljubljani.

Po svoji čistosti in veliki zdravilni moči za želodec je ta žganjina vsega priporočevanja vredna. Kot krepčalno pijačo naj bi imeli ta liker v vsakem gospodinjstvu.

Na prodaj je v lekarnah gg. M. Leustek in Ubald pl. Trnkoczy, kakor tudi večina pri vseh prodajalcih delikates in v specerijah 99 25—24

321 1—1

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem javljamo potrtega srca prežalostno vest, da je naš preljubljeni in nepozabni sin, oziroma brat in svak, gospod

Anton Majaron

slušatelj prava na vseučilišču dunajskem

danes, 30. t. m., zvečer po dolgi in mučni bolezni v dobi 22. let na rojstnem domu v Borovnici, prejemši sv. zakramente za umirajoče, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb dragega pokojnika bo v ponedeljek, dne 2. majnika t. l. ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti na župno pokopališče v Borovnici.

Svete maše zadušnice se bodo brale v župni cerkvi in drugod.

Prosi se tihega sočutja!

V Borovnici, dne 30. aprila 1898.

Anton Majaron, oče. — Dr. Danilo Majaron, brat. — Marija Majaron, S. Pavlina Majaron, S. Adela Majaron, Roza omož. Nekerman, Antonija Majaron, sestre. — Ivan Nekerman, svak. — Fernanda Majaron roj. Starč, svakinja.

Za spomlad in stavbeno dobo!

Vse kar treba pri kmetijstvu, popravljanju in zidanju hiš.

Orala, brane, lopate, motike, krampe, vile, vsakovrstne žage in pile, lonci (železoliti in ploščevinasti), nagrobni križi, različna mizararska, tesarska, kovaška, ključarska in usnjarska orodja.

Štedilniki, pečl, kovano in valano železo, vsakovrstnokuhinjsko orodje, kovanja za okna, vrata in cele hiše. Železniške šine za oboke, cement, štorje za stropje.

Zaradi opustitve trgovine

oblastno dovoljena

popolna razprodaja

vsakovrstne železnine po tovarniških cenah.

Najlepša prilika g. trgovcem in sl. konsumnim društvom si vsakovrstno železnino najceneje naročiti. 293 12

And. Druškovič

Mestni trg št. 9./10.

Dratence in drat, vsakovrstne tehtnice, ploščevina vsakovrstna, kakor: mesingasta, pokfana, bakrena, cinkasta in pocinkana, bela in črna. Trombe za vodo in gnojnico. Svetilke in kovanja za košije. Vsakovrstne ključalnice, mesingaste kljčke, pante in zapake. Ledene omare in pipe za pivo. Kroglice in keglje za kegljanje itd. itd. itd.

Izvirek: Giesshübl Sauerbrunn, želez. postaja, zdravilno kopališče pri Karlovih varih. Prospekti zastoj in franko.

Raba tega v zamašek vžganega znamenja in ru-deče vrelske etikete se priporoča kot varstvo proti pogostim ponaredbam
Mattonija Giesshübler kislá voda.

1—18

V Ljubljani se dobiva v vseh lekarnah, večjih specerijskih prodajalnicah in trgovinah z jestvinami in vinom.

Trgovina z galanterijo in igračami

Ivan Kordika

v Ljubljani,

Prešernove (Slonove) ulice št. 10-14,

priporoča po zelo nizkih cenah:

Kuhinjsko posodo, emailirano, prve vrste, patent-lonce z bakrenim obitkom; namizne svečnike iz pakfona, medu in alpake: nože in vilice (besteke) za salato, desert itd. Vsakovrstne reči iz alpaka in alpaka-srebra iz najbolje c. in kr. privileg. tovarne W. Bachmann & Comp. na Dunaju.

Zunanja naročila izvršujejo se točno in po nizkih cenah. 313 2

Dunajska borza.

Dne 2. maja.

Skupni državni dolg v notah	102 gld.	— kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	75
Avstrijska zlata renta 4%	121	15
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	60
Ogerska zlata renta 4%	120	70
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	05
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	913	—
Kreditne delnice, 160 gld.	355	25
London vista	120	65
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	75
20 mark	11	76
20 frankov (napoleonidor)	9	54
Italijanski bankovci	44	44
C. kr. cekini	5	65

Dne 30. aprila.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	163 gld.	50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	160	—
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	196	50
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	50
Tisne srečke 4%, 100 gld.	139	60
Dunavske vravnave srečke 5%	129	50
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	109	—
Posojilo goriškega mesta	112	50
4% kranjsko deželno posojilo	99	—
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banko 4%	98	70
Priporočne obveznice državne železnice	219	—
južne železnice 3%	182	50
južne železnice 5%	126	70
dolenjskih železnice 4%	99	50

Kreditne srečke, 100 gld.	205 gld.	— kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	170	—
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20	30
Rudolfove srečke, 10 gld.	27	—
Salmove srečke, 40 gld.	83	25
St. Genois srečke, 40 gld.	79	50
Waldsteinove srečke, 20 gld.	59	—
Ljubljanske srečke	22	75
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157	—
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gld. st. v.	3465	—
Akcije tržškega Lloyda, 500 gld.	429	—
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	76	—
Splošna avstrijska stavbinska družba	116	—
Montanska družba avstr. plan.	163	85
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	183	—
Papirnih rubljev 100	127	50

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

l., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.